

Til de foreslaaede Ændringer skal jeg tillade mig at gøre følgende Bemærkninger:

ad § 1, Stykke 1. Da Sprogprøven under de forskellige Forhold kan falde forskelligt, vil den foreslaaede Ændring formentlig kunne have sin Betydning.

ad § 1, Stykke 2 og 3. Det forekommer mig, at der efter de gjorte Erfaringer er Grund til at undtage saadanne, som efter at have taget en anden afsluttende Eksamen end den teologiske i en senere Alder kunde ønske at blive Præster, fra Bestemmelsen om, at Sagen skal afgøres paa et Menighedsmøde. Jeg har derfor foreslaaet den flyttet op i § 1.

Endvidere maa jeg formene, at det ogsaa for Præster for evangelisk-lutherske Frimenigheder her i Landet bør gælde, at de for at kunne blive Præster i Folkekirken maa findes egnede dertil af vedkommende Biskop. Det vil nemlig ellers kunne tænkes, at en Mand, som ikke har bestaaet den i § 2, sidste Stykke, omhandlede Prøve, kunde blive præsteviet af en Frimenighedspræst og derefter ifølge den nugældende Lovs § 1, Stykke 3, søge Embede i Folkekirken.

For at undgaa dette har jeg derfor foreslaaet ovennævnte Tilføjelse til §§ 2 og 3. Ifølge denne vil det ogsaa staa Biskoppen frit, om han finder det betimeligt, at afholde en egentlig Prøve over de i det her foreslaaede Stykke 3 nævnte.

ad § 4, Stykke 2. Idet jeg gaar ud fra, at der ved denne Lovbestemmelse ikke i Almindelighed skal aabnes Adgang til Præstestillingen udenom en egentlig Uddannelse, men blot tilvejebringes Mulighed for, at særlig dertil skikkede Mænd kan blive Præster uden at gennemgaa en teologisk Uddannelse, maa jeg holde for, at saadanne, naar de er blevet Præster, ligestilles med de andre.

H. Fonnesbech-Wulff.

Kirkeministeriet.